

Efter NetSundhedsplejerske.dk's anmeldelse af bogen "Holdingerapi – en familierapeutisk metode til styrkelse af tilknytningen mellem børn og forældre" har vi modtaget følgende brev fra psykolog Ulla Idorn:

Kære Helen Lyng Hansen

Da jeg kan se du har skrevet en anmeldelse af vores bog "Holdingerapi – en familierapeutisk metode til styrkelse af tilknytningen mellem børn og forældre" af Bent H. Claësson og Ulla Idorn på nettet har jeg lyst til at sende dig nogle kommentarer til anmeldelsen. Jeg håber endvidere du vil bringe dette indlæg på jeres netside i forbindelse med boganmeldelsen.

På flere måder oplever jeg, du forholder dig loyalt til opgaven som jo er at anmelde en bog, dvs. at forholde dig til bogens idé, dens indhold og form, evt. suppleret med referencer. Det er min forventning, at en boganmeldelse må gå ud på sagligt at beskrive, om bogen i tilstrækkelig grad formidler sit budskab, i denne sammenhæng beskriver og dokumenterer den familierapeutiske metode holdingerapi fyldestgørende via teorien og praksiseksemplerne. Denne første del af din anmeldelse er etisk i orden og den del af anmeldelsen er jeg glad for og selvfølgelig glad for at bogen har vakt din nysgerrighed.

Enkelte steder er jeg dog ked af, at du ikke har forstået essensen af bogens budskab og dermed formidler den fejlagtigt.

Du skriver i anmeldelsen f.eks. citat: "En proces, der kan tage timer, og hvor barnet vil stritte voldsomt imod, før det så overgiver sig og falder til ro i mors arme". Udover at dette er en misvisende forenkling af procesbeskrivelsen forekommer ordet "overgivelse" ikke et eneste sted i bogens tekst, da dette netop er en *fejlfortolkning*, fordi overgivelse handler om en reaktion på magt. Målet med terapien er som beskrevet i bogen at opnå en sikker eller tryk tilknytning, som er baseret på barnets tillid til, at forældrene gennem deres indlevelse i barnet er til rådighed med kærlighed, beskyttelse og trøst." Derfor bruger vi udtrykket, at barnet efter en kortere eller længere periode med modstand til sidst *hengiver* sig. Dette er noget ganske andet.

Min anden anke er, at jeg får en fornemmelse af, at du blander dine personlige fordomme og holdninger til metoden holdingerapi ind i boganmeldelsen uden at adskille dette med en overskrift eller lignende, og dermed ændrer du formidlingen af bogens budskab. Dette på trods af at du medgiver forfatterne, citat: "at jeg ikke har set holdingerapi brugt i praksis og erfaringer kan man ikke læse sig til". Du sår uden dokumentation tvivl om, hvorvidt metoden er brugbar til den ene eller den anden gruppe af børn med udviklingsforstyrrelser. Du vurderer, hvad du mener forældre må dele af tanker og følelser med deres barn og om det føles rigtigt eller forkert eller er grænseoverskridende. Jeg kan ikke lade være med at få det indtryk, at det snarere er dine personlige fordomme, end din saglige vurdering af bogen, der betinger, hvor mange "bismarvægte", du tildeler bogen.

Min personlige holdning er, at jeg ikke går så højt op i bismarvægte, men at jeg forventer en sagligt dokumenteret anmeldelse, der kan adskille anmeldelse fra personlig holdning. Personlige holdninger har man jo lov at have, men når jeg tænker på den magt de kan have på nettet, når de bliver sløret gennem en tilsyneladende faglig indsigt, bør de i forhold til faglig etisk ansvarlighed tydeligt adskilles fra det faglige. Ellers er der tale om vildledning. I øvrigt er det min personlige holdning, at man skal lade forældrene og terapeuten vurdere, om metoden er brugbar eller ej i forhold til de mange kriterier, der er beskrevet i bogen. Og gud ske lov at metoden diskuteres også blandt psykologer og psykiatere – det bør alle metoder til hver en tid, men det bør være ud fra faglig saglighed mere end fordomme.

Jeg håber derfor du vil tage denne kritik til efterretning i forhold til din faglige etik og bringe den på nettet i forbindelse med boganmeldelsen.

Jeg håber endvidere, at din nysgerrighed vil give dig mulighed for at indsamle erfaringer med metoden til gavn for mange flere børn og forældre.

Venlig hilsen
Ulla Idorn
Psykolog

Se vores svar på næste side >>

Vi har svaret følgende:

Kære Ulla Idorn

Tak for din tilbagemelding.

Jeg forstår, at du oplever, at jeg visse steder misforstår budskabet med bogen. Som nævnt i min anmeldelse har jeg ikke set metoden anvendt i praksis, hvorfor jeg alene må forholde mig til de eksempler, som nævnes i bogen. Flere af disse eksempler virker på mig grænseoverskridende i forhold til mine øvrige erfaringer fra arbejdet med børn og forældre.

Du nævner endvidere, at du ikke mener, at jeg forholder mig loyalt til min rolle som anmelder, da mine personlige holdninger kommer til udtryk i anmeldelsen. Det er ganske rigtigt. Når jeg anmelder en bog for mine brugere er det ikke som litteraturanmelder, men som den sundhedsplejerske brugerne også søger råd og vejledning hos i brevkassen. Jeg opfatter det derfor som naturligt og nødvendigt, at min egen holdning kan læses i anmeldelsen og også afspejles i antallet af bismervægte. Jeg er overbevist om, at mine brugere vil opfatte en høj "karakter" som en anbefaling af en bogs metoder snarere end dens litterære kvaliteter. Jeg tror endvidere at mine brugere læser mine anmeldelser netop for at høre min mening.

Jeg har efterkommet dit ønske og bragt dine kommentarer i tilknytning til anmeldelsen.

Med venlig hilsen

Helen Lyng Hansen
sundhedsplejerske